

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 393/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného RIBÁR & PARTNERS, s.r.o., Halenárska 18A, Trnava, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/73/2024 zo 6. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv vyplývajúcich z čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť vec na ďalšie konanie, nahradiť trovy konania a priznať finančné zadostučinenie.

2. Z ústavnej sťažnosti a ostatných príloh vyplýva, že Okresný súd Trnava (v poradí štvrtým, pozn.) rozsudkom sp. zn. 8Tk/1/2021 z 29. februára 2024 sťažovateľa uznal za vinného zo skutku (neoprávneného zadováženia a prechovávanía omamnej a psychotropnej látky po dlhší čas a v značnom rozsahu) kvalifikovaného ako pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenjej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, trest prepadnutia vecí a ochranný dohľad v trvaní 1 roka. O odvolaniach sťažovateľa a prokurátora rozhodol krajský súd napadnutým rozhodnutím tak, že i) rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil, ii) sťažovateľa uznal za vinného zo skutku neoprávneného obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou v mimoriadne veľkom

množstve tým, že si ich inak zadovážil a prechovával, kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, 5 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a trest prepadnutia veci, iii) sťažovateľa oslobodil spod obžaloby pre skutok zadovážovania omamných a psychotropných látok pestovaním rastliny rodu Cannabis v období od 31. mája 2019 do 1. októbra 2019, pretože nie je trestným činom, a iv) odvolanie prokurátora zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Záver o vine konštatovaný v napadnutom rozhodnutí vychádza z arbitrárneho ustálenia skutkových okolností, čo má za následok, že závery súdov sú spôsobilé byť zjavným skutkovým omylom. Dané dôvody nie je možné namietat' v dovolacom konaní, aj keď viaceré argumenty sa prelínajú s dovolacími dôvodmi. Dovolacie dôvody nepostihujú arbitrárnosť skutkových a právnych záverov napadnutého rozhodnutia. Arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia sa prejavila pri i) právnych záveroch o naplnení skutkovej podstaty trestného činu, pri skutkových záveroch k spáchaniu skutku a pri skutkových a právnych záveroch o rozsahu činu a zavinení, ii) hodnotení dôkazov vykonaných bez racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery.

4. Súd arbitrárne ustálil, že Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru (ďalej len „KEÚ“) splnil podmienky podľa zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, hoci osoby ktoré vyhotovili znalecký posudok z 29. novembra 2021 neboli znalcami a ich zamestnávateľ nepreukázal existenciu podmienok na zápis do zoznamu ako znalecký ústav. KEÚ a súd takmer 2 roky bránili sťažovateľovi spoznať celý obsah znaleckého posudku a sťažovateľ ho dodnes nemá sprístupnený celý, čím došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu. Znalecký posudok je preto potrebné označiť za nepreskúmateľný, čo vyplýva aj zo záverov súkromného znaleckého posudku predloženého obhajobou. Súd sa odmietol predmetnými námietkami zaoberať. Odôvodnenie súdu o nevykonaní kontrolného posudku (tým, že stopy prešli procesom homogenizácie a boli zmiešané, pozn.) je zmätočné. Nemožnosť vykonania kontrolnej analýzy je daná likvidáciou kľúčového dôkazu, ako vyplynulo z vyjadrenia KEÚ, čím došlo k zásadnému porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Právo na spravodlivý proces bolo zásadne porušené v dôsledku zaslania usmernenia zhotoviteľovi posudku pred výsluchom 16. januára 2023 s obsahom, čo sa bude súd pýtať. Okresný súd a krajský súd poskytli zmätočnú a arbitrárnu úvahu, že za upotrebitel'nú časť rastliny Cannabis je možné považovať všetky jej časti aj stonky, ktoré KEÚ v znaleckom posudku zarátal do celkovej hmotnosti stopy. Takýto záver je v rozpore s vykonaným dokazovaním a súd mal poskytnúť zdôvodnenie tak, že sa vysporiada s námietkami obhajoby vychádzajúcej z pracovných inštrukcií KEÚ a znaleckého posudku z odboru analytickej chémie. Súd neponúkol rozumné odôvodnenie, prečo považuje všetky stonky a listy za upotrebitel'ný materiál, ide o jeho svojvôľu pri ustaľovaní skutkových okolností. Opomenutá bola námietka, že Dohovor OSN o návykových látkach listy

rastliny rodu Cannabis nezaraďuje pod pojem návyková látka. Súd arbitrárne selektoval závery znalca a ustálil zákonnosť jeho postupu a ustálenia hmotnosti konope. Súd nebral do úvahy, že zhotoviteľ posudku zarátal do rozsahu činu aj plesnivé rastliny, ktoré sú nekonzumovateľné. Krajský súd arbitrárne ustálil rozsah činu, keď napr. uviedol, že doň možno zarátat' aj neupotrebitel'ne časti rastlín, keďže je názoru, že aj konanie, ktoré nie je trestné (prechovávanie stoniek), je možné pokryť zavinením a že nie je namieste požadovať od KEÚ, aby znižoval rozsah trestného činu. Na zdôrazňovanie významu separácie, aby sa neznehodnocovala analýza, krajský súd reagoval arbitrárne uvedením, že úprava musí myslieť aj na prípady, keď šľachtením môže byť vypestovaná rastlina, v ktorej môže byť účinná látka prítomná na iných častiach rastliny. Súd arbitrárne odmietol zobrať do úvahy závery znalca Ing. Krascenitsa.

6. Krajský súd nereagoval na námietku, že KEÚ nie je kompetentný vyjadrovať sa ku kvalitatívnej stránke zaisteného rastlinného materiálu. Úvahu okresného súdu o stanovení koncentrácie 2 % s odkazom na ustálenú súdnu prax je potrebné považovať za zmätočnú a v rozpore s vykonaným dokazovaním.

7. Bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa so skutkovým zistením o umelom navýšení hmotnosti THC o hmotnosť nepsychoaktívnej látky v dôsledku použitia metódy analýzy (plynová vs. kvapalinová chromatografia) znalcom. Súd si nesprávne osvojil vyjadrenie znalca a do skutkovej vety uviedol štatistické, priemerné hodnoty THC, a nie najnižšie zistené hodnoty, čím opäť nesprávne ustálil skutkové zistenia v neprospech sťažovateľa. Krajský súd arbitrárne ustálil, že je bez právnej relevancie, či stopa obsahuje CBN. Súd arbitrárne ustálil závery a neodôvodnil, prečo nedodržanie sťažovateľom uvedených postupov zo strany KEÚ nemalo vplyv na výsledky analýzy, keď priamo zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že nedodržanie postupu analytickej chémie spôsobilo nesprávnosť meraní.

8. Záver o ustálení ceny návykovej látky okresným súdom je nepreskúmateľný, keďže nie je možné späťne sa dopátrať zdrojov údajov uvedených národnou protidrogovou jednotkou, nejde o odborné vyjadrenie, ale o jeden (nie jediný) z dôkazov o cene. Súd zmätočne ustálil, že cena drogy nebola určená na základe ceny zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ale na základe ceny uvedenej svedkyňou napriek tomu, že táto uviedla, že je to ten istý orientačný údaj. Súd odmietol obsah obhajobou predloženého odborného vyjadrenia k stanoveniu cien, pretože jeho autorom je občianske združenie a bez pochybností nebolo preukázané, že údaje národnej protidrogovej jednotky sú vierohodné a objektívne. Závery správy národnej protidrogovej jednotky sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a záver o cene 10 eur ako najnižšej možnej za 1 g marihuany je popieraním reality. Súd tak arbitrárne ustálil skutkové zistenie o cene v neprospech sťažovateľa.

9. Sťažovateľ bol odsúdený podľa iného Trestného zákona, ako bola podaná obžaloba, pričom krajský súd v rozsudku konanie kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024. Sťažovateľ tak nebol vopred informovaný o zmene kvalifikácie a bola mu odňatá možnosť brániť sa proti tejto kvalifikácii.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd potom preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. S prihliadnutím na princíp subsidiarity (vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy) ústavný súd najskôr posudzoval, či sťažovateľ mal proti namietanému zásahu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do svojich práv účinný právny prostriedok, ktorým by sa mohol domôcť ich ochrany. Zákonné predpoklady na ochranu základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy v priebehu trestného konania vytvárajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku.

12. Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu [písm. c)], vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania [písm. e)], rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom [písm. g)], rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť [písm. i)].

13. Ťažiskovou ústavnoprávnou argumentáciou sťažovateľa je tvrdenie o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nevysporiadaní sa s námietkami sťažovateľa, arbitrárnom hodnotení dôkazov, nesprávnom a arbitrárnom právnom posúdení a o neudržateľnosti skutkových zistení.

14. V súvislosti s posudzovaním ústavnej udržateľnosti skutkových zistení v trestnom konaní ústavný súd poukazuje na svoju aktuálnu aplikačnú prax odvíjajúcu sa od nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 546/2020 z 23. februára 2021 uverejneného v zbierke pod č. 18/2021 [postupne osvojenú ostatnými senátmi ústavného súdu (I. ÚS 343/2022, I. ÚS 339/2022, II. ÚS 514/2022, II. ÚS 559/2021, III. ÚS 302/2022, IV. ÚS 15/2023, IV. ÚS 254/2022 atď.)], v zmysle ktorej dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezodpovedá právo na obhajobu len vo formulačnom rozsahu čl. 50 ods. 3 ústavy (primeraný čas na prípravu obhajoby a možnosť obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu), ale obhajobné práva v kontexte spravodlivého procesu podľa čl. 6 dohovoru, a teda aj v rozsahu čl. 46 ods. 1 ústavy (s odrazom najmä v § 34 Trestného poriadku), kam rovnako patrí právo na dostatočné vysporiadanie sa všeobecného súdu so všetkými otázkami podstatnými pre rozhodnutie.

15. Z obsahu a dôvodov vyplývajúcich z ústavnej sťažnosti je zřejmé, že proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu v kontexte námietok sťažovateľa (body 3, 5 až 9 tohto uznesenia) je prípustný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorý sťažovateľ v čase pred podaním ústavnej sťažnosti nevyužil. Dovoláním síce nemožno priamo atakovať správnosť skutkových zistení (čo napokon vyplýva priamo zo zákona),

možno však namietať závažné porušenie obhajobných práv arbitrárnym odôvodnením (alebo jeho úplnou absenciou) vo vzťahu k podstatnej okolnosti pre meritórne rozhodnutie, čo si (aj vzhľadom na zákonnú úpravu odvolacieho prieskumu v trestnom konaní, osobitne pri skutkových okolnostiach a ich dôkaznom hodnotení) pre naplnenie princípu subsidiarity právomoci primárne vyžaduje náležité uplatnenie odvolacích námietok (adresne vecne orientovaných) a v nadväznosti na to adresný dovolací atak proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, resp. spôsobu, akým sa tento vyrovnal s uplatnenými odvolacími námietkami. Týka sa to teda v tomto prípade podstatných námietok sťažovateľa o rozsahu trestného činu či cene návykovej látky, ktorými spochybňoval tvrdenia obžaloby.

16. Otázka udržateľného vysporiadania sa so skutkovým podkladom odsudzujúceho rozsudku je odlišná od otázky samotného hodnotenia dôkazov, ktoré [primárne z dôvodu takého zákazu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] nie je predmetom dovolacieho konania (okrem dovolania ministra spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) tak, ako to zodpovedá použiteľnej judikatúre najvyššieho súdu (rozhodnutia a stanoviská č. 7/2011, 116/2014, 14/2015, 43/2018). Z hľadiska dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ide však o prieskum obhajobného atribútu spravodlivého procesu spočívajúci vo vyhodnotení dovolacím súdom, či sa skôr konajúce súdy spoľahlivo a nearbitrárne vyrovnali v odôvodnení svojich rozhodnutí s otázkami podstatnými pre rozhodnutie, čo zodpovedá obhajobným právam obvineného. V tom je paralela s posudzovaním predmetných okolností ústavným súdom (keď ochrancom ústavnosti je aj všeobecný, najmä najvyšší súd), pričom nad uvedený rámec pri prostriedkoch nápravy (vrátane konania o ústavnej sťažnosti) ísť nemožno (teda považovať ústavný súd za skutkový súd, aj keď môže posúdiť, či najvyšší súd postupoval skôr popísaným spôsobom s dostatočnou relevanciou). V dôsledku procesného atribútu spravodlivého procesu z hľadiska ústavy aj dohovoru (ktorého integrálnou súčasťou v trestnom konaní je neporušovanie práv obhajoby zásadným spôsobom) spočívajúceho v náležitom odôvodnení podstatných okolností pre rozhodnutie (odsudzujúci rozsudok) to ani nie je v naznačenom zmysle nevyhnutné. Aktuálne konajúci senát ústavného súdu vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam ním riešeného prípadu sa neodkláňa od už skôr nastolenej judikatúrnej línie, ktorá eliminuje neadekvátny prístup štylizovania ústavného súdu do pozície skutkového súdu na úrovni odvolacieho konania (podobne aj uznesenie č. k. IV. ÚS 417/2023-13 z 5. septembra 2023).

17. Podstatu a zmysel materiálneho poňatia práva na obhajobu [čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. b) dohovoru] v podobe zaručenia reálnej a účinnej možnosti uplatnenia tohto práva v rámci trestného konania na účel bránenia sa proti obvineniu zo spáchania trestného činu je potrebné vykladať v duchu zabezpečenia práva na spravodlivý súdny proces garantovaného v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Uvedenému právu zodpovedá postup všeobecných súdov podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý normuje povinnosť súdov uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Nezaujatie žiadneho takéhoto stanoviska predstavuje zjavnú neodôvodnenosť rozhodnutia, a tým aj popretie

účelu práva na obhajobu, najmä ak v dôsledku nedostatočného odôvodnenia nie je obvinenému zrejmé, v akom rozsahu a akým spôsobom sa môže náležite procesne brániť. Argumentácia sťažovateľa o nedostatočnom odôvodnení či nepreskúmateľnosti je preto subsumovateľná pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

18. Sťažovateľ disponuje možnosťou podať dovolanie aj z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnej právnej kvalifikácii zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, čomu zodpovedá druhá (kvalifikačná) časť jeho námietok vo vzťahu k nemožnosti kvalifikovať zistený čin podľa súdmi ustálenej právnej kvalifikácie po objektívnej ani subjektívnej stránke (body 3 a 6). Rovnako založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, predstavuje samostatný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, čo sťažovateľ pri formulácii námietky v bode 4 žiadnym spôsobom nereflektuje.

19. Za danej situácie, vychádzajúc zo subsidiarity právomoci ústavného súdu a rešpektujúc inštančnú postupnosť pri uplatňovaní subjektívnych práv, je vylúčené, aby rozhodnutie odvolacieho súdu podliehalo ústavnému prieskumu z rovnakých hľadísk, z akých môže byť ešte preskúmané dovolacím súdom. Je nevyhnutné, aby sťažovateľ splnil podmienku uplatnenia dovolania ako procesného prostriedku, ktorý mu zákon na ochranu jeho práv poskytuje, a to aj v prípade, ak namieta aj skutkové okolnosti v kontexte spravodlivého procesu. Dovolaciemu súdu tak poskytne príležitosť plne rozvinúť právomoc, keďže aj jemu patrí možnosť a povinnosť poskytnúť základným právam a slobodám sťažovateľa ochranu v medziach zákonom zverených kompetencií. Táto ochrana je v rámci vzťahu medzi všeobecnými súdmi a ústavným súdom podľa princípu subsidiarity delená a postupná, nie delená a súbežná. Právomoc ústavného súdu nastupuje spravidla až vtedy, ak sťažovatelia pred všeobecnými súdmi vyčerpajú všetky účinné prostriedky nápravy vo vzťahu ku konaniu, resp. k rozhodnutiu ako celku (I. ÚS 182/2023).

20. Vo vzťahu k možnosti vecného prieskumu napadnutého rozhodnutia krajského súdu v konaní o ústavnej sťažnosti ústavný súd v recentných rozhodnutiach jasne uviedol, že vecný prieskum rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré bolo napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom (dovolaním), je možný v konaní o ústavnej sťažnosti len v rozsahu takých námietok, ktoré nebolo možné uplatniť pred „iným súdom“, ktorým treba v okolnostiach danej veci rozumieť súd dovolací – najvyšší súd (m. m. napr. IV. ÚS 404/2022). Inak povedané, ak bolo rozhodnutie o dovolaní negatívne, má sťažovateľ pri zachovaní princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu možnosť napadnúť ústavnou sťažnosťou rozhodnutie dovolacieho súdu. Pokiaľ však ide o námietky proti rozhodnutiu napadnutému dovolaním, ktoré nebolo možné uplatniť v dovolacom konaní, je možné ich uplatniť súčasne v ústavnej sťažnosti. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti je v takom prípade považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu (začína plynúť podľa § 124 poslednej vety zákona o ústavnom súde; porov. IV. ÚS 404/2022 – publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 84/2022). Tento záver teda platí aj pre prípad, ak existovali námietky neuplatniteľné prostredníctvom dovolania (m. m. napr. IV. ÚS 19/2024).

21. Uvedené úvahy zároveň spätne potvrdzujú logickú previazanosť nastavenia vnútroštátneho systému ochrany základných práv, keďže rozhodovacia činnosť všeobecných súdov všetkých

stupňov (vrátane dovolacieho súdu) v zásade pokrýva celý rozsah základných práv spojených s trestným konaním, ktorý je relevantný pre konanie o ústavnej sťažnosti, keďže všeobecné súdy plnia úlohu nielen ochrancov zákonnosti, ale aj prvotných ochrancov ústavnosti. Dovolanie predstavuje účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa (m. m. napr. II. ÚS 345/2020, III. ÚS 420/2021). Právomoc najvyššieho súdu preto predchádza právomoci ústavného súdu.

22. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd považoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa za neprípustnú, v nadväznosti na čo ju pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu